

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: **M. B.**, bytom M. zastúpeného advokátom JUDr. M. L., AK so sídlom M. proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, číslo SLV-84/PK-2009 zo dňa 27. augusta 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/179/2009-56 zo dňa 2. júna 2010, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/179/2009-56 zo dňa 2. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-84/PK-2009 zo dňa 27.8.2009 ako aj personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 511 zo dňa 17.1.2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 245,70 Eur.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. je jednou z obsahových náležitostí rozhodnutia aj jeho odôvodnenie, pričom toto má byť presvedčivé a to tak, aby sa ním zabránilo podávaniu zbytočných opravných prostriedkov. V odôvodnení musí orgán reagovať na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti je potrebné považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam a zároveň je potrebné uviesť, aké dôkazy boli vykonané a ako ich vyhodnotil konajúci orgán. Právne posúdenie znamená, že zistený skutkový stav sa subsumuje pod príslušné ustanovenie právneho predpisu, ktorý na vec aplikuje, pričom medzi skutkovým zistením a právnym posúdením musí byť logický vzťah. Osobitnú pozornosť treba venovať tým skutočnostiam, ku ktorým dospel konajúci orgán na základe voľnej úvahy. Nakoľko sa ani jeden konajúci orgán v odôvodnení svojich rozhodnutí dôsledne neriadil uvedenými zákonnými požiadavkami, tak bolo potrebné ich rozhodnutia ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov zrušiť a to jednak pre chýbajúce vyhodnotenie odpočúvaní a preukázanie priameho príčinného súvisu medzi vykonaním hovorov nezistenými osobami a zabezpečením nelegálneho prechodu štátnej hranice SR. Správne orgány neuviedli, aké informácie odpočúvania obsahujú a či tieto informácie považujú (prípadne na základe akej úvahy) za informácie, ktoré by mali pomôcť nelegálnym prechodom migrantov. Správne orgány taktiež žiadnym spôsobom nevyhodnotili situačné správy a ďalšie dôkazy, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise, z ktorých vyplýva doba a miesto služby žalobcu.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Žalovaný v odvolaní uviedol, že odvolacie konanie je založené na apelačnom princípe a že odvolací orgán nie je viazaný v žiadnom smere závermi prvostupňového správneho orgánu. Podľa žalovaného súd nevyhľadáva za účastníka konania konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho

orgánu a že za osobitnú náležitosť žaloby je potrebné považovať konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím a musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie o porušení právneho predpisu. Súd nemôže preskúmavať rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzený. Poukazovanie na vyšetrovací spis je v predmetnej veci nedôvodné, keďže ide o samostatné konanie nezávisle na vyšetrovaní v trestnej veci a zákonné predpoklady prepustenia zo služobného pomeru musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno poukázal žalobca na to, že správny orgán je oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy a v akom rozsahu vykoná a ktoré skutočnosti stačí osvedčiť inými dokladmi. Z čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nemožno vyvodit' právo účastníka konania a tomu zodpovedajúcu povinnosť orgánu verejnej moci konajúceho vo veci vykonať všetky dôkazy označené účastníkom konania, ale len tie, ktoré sú podľa úvahy potrebné na objasnenie právne významných skutkových okolností relevantných pre spravodlivé rozhodnutie v danej veci. Podľa žalovaného žalobcovi bola bez akýchkoľvek pochybností v dostatočnom rozsahu preukázaná skutočnosť, že poskytovaním informácií k výkonu služby na oddelení hraničnej a cudzineckej polície PZ Vyšné Nemecké najmenej prostredníctvom mobilného telefónu vo viacerých prípadoch napomáhal iným osobám pri zabezpečovaní nedovoleného prekročenia štátnej hranice SR s Ukrajinou nelegálnymi migrantmi a to aj počas vlastného výkonu služby. Žalobou napadnuté rozhodnutie vymenúva dôkazné prostriedky, ktoré žalobcovi preukazujú spáchanie protiprávneho konania. Z prepisov odpočúvaní jednoznačne vyplynulo, že sa žalobca dopustil protiprávneho konania zakladajúceho dôvod prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Správny orgán má právo, ale aj povinnosť prikloniť sa k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť, to všetko za použitia zásad logického myslenia. Podľa žalovaného správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa zásadne obmedzí na otázku či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, alebo skúma porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel a či aplikoval príslušný právny predpis. Na ústavnosť odôvodnenia nie je totiž potrebné, aby sa v ňom uvádzali odpovede na všetky otázky, a to aj nepodstatné, aj keď ich účastník vníma ako relevantné, pričom v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia sa odvolací orgán vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Podľa názoru žalovaného boli splnené dve zákonné podmienky a to porušenie služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v štátnej službe by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalovaný má za to, že napadnuté rozhodnutie obsahuje po formálnej a obsahovej stránke všetky náležitosti, požadované zákonom. Zadováženými dôkazmi uvedenými v rozhodnutí a ich vyhodnotením bolo preukázané, že žalobca napomáhal iným osobám pri zabezpečení nedovoleného prekročenia štátnej hranice nelegálnymi migrantmi a to aj počas vlastného výkonu služby a to poskytovaním informácií k výkonu služby OHCP PZ Vyšné Nemecké a z toho je jasne a dostatočne preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca napriek výzve doručenej právnomu zástupcovi žalobcu dňa 18. októbra 2010 nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c OSP v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c OSP v spojení s § 212 OSP a nasl.), postupom podľa § 250ja ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania. Po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom žalovaného, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že dňa 18.12.2007 bol žalobca oboznámený s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ako aj so spisovým materiálom. Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. s poukázaním na § 238 ods. 3 uvedeného zákona bol žalobca poučený o práve nazrieť do predloženého spisového materiálu a urobiť si z neho poznámky a výpisky, vyjadriť sa k návrhu na prepustenie, ako aj k predloženému spisovému materiálu, ako aj navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy, čo žalobca svojím podpisom potvrdil. Z návrhu OHK PZ Vyšné Nemecké na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že dôvodom na prepustenie žalobcu mala byť skutočnosť, že žalobca mal s nestotožnenými osobami v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste v úmysle získať pre seba finančnú výhodu napomáhať poskytovaním informácií k výkonu služby OHK PZ Vyšné Nemecké ďalším osobám

pri zabezpečovaní bezproblémového nedovoleného prekročenia štátnej hranice SR s Ukrajinou aj počas vlastného výkonu služby v dobe z 25.3.2007 na 26.3.2007, z 29.3.2007 na 30.3.2007, 3.4.2007, z 10.4.2007 na 11.4.2007 a z 18.5.2007 na 19.5.2007, čím mal porušiť služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom, pretože nebol čestný a disciplinovaný, keď za finančnú výhodu napomáhal nedovolenému prekročeniu štátnej hranice SR nelegálnymi migrantmi. Keďže službu nevykonával riadne a svedomito na úseku svojho služobného zaradenia, porušil hrubým spôsobom základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, f/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a jeho konanie je nezlučiteľné s postavením a úlohami kladenými na príslušníka PZ. Personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 511 z 17. januára 2008 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Dôvody prepustenia boli totožné s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru zo 17.12.2007.

Upovedomením o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. UHCP-21-243/RHP-SO-VO-2007 zo dňa 29.11.2007 bol ppráp. M. B. oboznámený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 s odôvodnením, že v presne nezistenom čase a mieste zo dňa 25.3.2007 na 26.3.2007, z dňa 29.3.2007 na 30.3.2007, 3.4.2007, z dňa 10.4.2007 na 11.4.2007 a z dňa 18.5.2007 na 19.5.2007, v spolupráci s ďalšími osobami v úmysle získať pre seba finančnú výhodu sa podieľal na zabezpečení nedovoleného prechodu štátnej hranice SR s Ukrajinou pre nelegálnych migrantov a ich následnom prechode cez územie SR Týmto konaním je žalobca dôvodne podozrivý, že porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Na základe uvedených skutočností bol žalobca Personálnym rozkazom č. 511 Ministra vnútra Slovenskej republiky zo 17. januára 2008 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, z dôvodu, že z jeho strany nedošlo k hrubému porušeniu služobnej prísahy spočívajúce v tom, že nebol čestný a disciplinovaný, nedošlo ani k hrubému porušeniu služobnej povinnosti, ktoré malo spočívať

v tom, že nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej svedomito neplnil úlohy uložené mu zákonom a nedošlo ani k hrubému porušeniu základných povinností policajta tým, že sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ, ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. Tiež namietal postup, legálnosť a zákonnosť získaných dôkazov a namietal, že rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru nebolo podpísané.

Na základe zistených skutočností odvolací orgán považoval podaný rozklad za nedôvodný a preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania v tejto veci je rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-84/PK-2009 zo dňa 27.08.2009 a personálny rozkaz Ministra vnútra SR zo dňa 17.01.2008 č. 511 z dôvodu, že ani jeden zo správnych orgánov v odôvodnení rozhodnutia nevymenoval všetky dôkazy, o ktoré opieral z hľadiska preukázania príčinnej súvislosti medzi konaním žalobcu a následkom, ktorý mal spôsobiť, resp. uviedli len, že vina resp. disciplinárne previnenie žalobcu je preukázané vykonanými odpočúvaniami. Správne orgány však neuviedli aké informácie odpočúvania obsahujú a či tieto informácie považujú (prípadne na základe akej úvahy) za informácie, ktoré mali napomôcť nelegálnym prechodom migrantov, že neuviedli, ako tieto odpočúvania súvisia s ďalšími dôkazmi, ktoré vo svojich rozhodnutiach nespomenuli, avšak obsahuje ich administratívny spis (situačné správy, doba služby, miesto výkonu služby).

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, **aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci**; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (§ 233 ods. 2 uvedeného zákona).

Podľa § 241 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, **musí vychádzať zo skutočného stavu veci** a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. (§ 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ je potrebné, aby bolo žalobcovi dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a rozhodnutie musí byť dostatočne odôvodnené, pričom v rozhodnutí musí byť uvedené, ktoré skutočnosti boli

podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto prípade stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Bratislave v tom, že rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, ktoré absentujú v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj v predmetnom personálnom rozkaze. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 179/2009-56 podľa § 291 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne ktorého výrok je vnútorne rozporuplný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok a čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov, vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako i ich nejednoznačnosť. Takýmito vadami trpia aj napadnuté rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nie je úlohou súdov v správnom súdnictve dopĺňať rozhodnutia správnych orgánov, alebo odstraňovať vady v týchto rozhodnutiach súdom zistené. Samotný odkaz správneho orgánu na vyšetrovací spis, ako aj absencia vyhodnotenia jednotlivých dôkazov s protiprávnosťou konania žalobcu robia napadnuté rozhodnutia nepreskúmateľnými pre nedostatok dôvodov, ak zistené dôkazy, na ktoré odkazuje správny orgán neboli žiadnym spôsobom vyhodnotené. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov nie je založená na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia, ale na nedostatku dôvodov skutkových. Za také vady rozhodnutia správneho orgánu možno považovať prípady, keď je rozhodnutie založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch, získaných v rozpore so zákonom, alebo prípady, keď nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané a vyhodnotené.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že nie je možné z obsahu napadnutých rozhodnutí žalovaného zistiť, aké dôkazy vykonal, ako tieto dôkazy vyhodnotil za účelom zistenia a objasnenia skutočného stavu veci, aby sa mohlo v merite veci správne rozhodnúť o tom, či žalobca a akým spôsobom porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a prečo jeho zotrvanie v štátnej službe je na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby príslušníka policajného zboru.

Dôkazy, ktoré by zakladali zákonný dôvod na prepustenie žalobcu ako príslušníka policajného zboru zo služobného pomeru neboli v administratívnych rozhodnutiach žiadnym spôsobom odôvodnené, ba čo viac boli úplne opomenuté.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods.1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 OSP tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júna 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková